

RASOS DE PEGUERA

Berguedà

Cogulló d'Estela, Roca d'Auró, Torreta, Rasets, Pedró i Rasos de Dalt	
Distància	9,5 km
Desnivell acumulat	640 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	17 de novembre de 2016
Cartografia	Ed. Alpina. Rasos de Peguera/Serra d'Ensija (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=15587205

Com el seu nom indica, els Rasos de Peguera son uns prats de muntanya tradicionalment dedicats al pasturatge, situats a migdia del despoblat de Peguera, a 2000 metres d'alçada.

L'any 1908 va esdevenir el primer indret de Catalunya on es van practicar esports de neu. L'any 1933 s'hi va inaugurar el Xalet-Refugi, actualment totalment reformat i propietat del Centre Excursionista Montserrat. Els anys 70 es va potenciar l'estació d'esquí amb la construcció de la carretera d'accés, l'edifici de serveis i l'ampliació del nombre de pistes i remuntadors. Però el 2004, la manca de neu i recursos va obligar a aturar-la.

Els punts més alts son el Salabardar i el Pedró. De formes arrodonides i suaus, a penes destaquen del conjunt. Però al SE s'alcen tres cims encinglerats i prou prominents com per a que destaquin des de contrades ben allunyades: la Torreta, la Roca d'Auró i, especialment, el Cogulló d'Estela. Aquesta ressenya detalla un itinerari circular que s'enfila a tots aquests cimals.

El qualificaríem de fàcil si no fos perquè en més d'un punt ens caldrà grimpar.

Accés

Per l'Eix del Llobregat (E-9/C-16) a l'alçada de Berga prenem qualsevol de les dues sortides que menen al Santuari de Queralt, els Rasos de Peguera i Sant Llorenç de Morunys, seguint les indicacions que localitzem a cada cruïlla.

Passat el Castell de Sant Ferran, que ens queda a mà dreta, deixem la carretera de Sant Llorenç i, per la mateixa mà, continuem en direcció a Queralt i els Rasos. Passada la Font Negra, deixem la de Queralt i seguim fins al final la BV-4243.

Creu del Cabrer (1893m)

Ampli espai per a aparcament. Baixem uns metres per la carretera d'accés i prenem una pista a mà esquerra, tot creuant una tanca.

Així que sortim al Pla de l'Orri, als Rasets, la deixem a mà dreta, per camí gens definit, i marxem 350 vers el S fins a localitzar el Pas de Puigventós.

Pas de Puigventós (1950m)

Hi ha un rètol indicador. Baixem per un camí ben definit. Puigventós és un mas al peu ponentí de l'esvelt Cogulló d'Estela que ben aviat podem albirar. Deixem a mà esquerra el camí que s'adreça al coll entre la Torreta i la Roca d'Auró i més avall, a mà dreta, un dels camins a Puigventós (rètol). Encara més avall unes fites assenyalen a mà esquerra un altre camí a la Roca d'Auró. És el que seguirem tornant del cogulló. Poc més enllà passem pel costat d'una font i continuem baixant fins al coll.

Coll d'Estela (1785m)

Per llevant hi arriba una pista que puja des de la que va del càmping de la Font Freda a Corbera. Per ponent el camí a Puigventós. També hi ha una font.

Seguim un corriol carener, ben fressat i senyalitzat amb pintura verda.

Al peu del cogulló ens caldrà grimpar per superar unes lloses. Una sirga ens hi pot ajudar. Tot revoltant el cim en sentit contrari a les busques, superem una

esquerda. El camí és costerut i aeri, i ens caldrà ajudar-nos amb les mans en algun punt.

Cogulló d'Estela (1862m)

Coronat per una creu i una senyera. Hi ha bústia amb llibre de registre. Malgrat que té la visibilitat minvada pels tossals dels Rasos vers el N i el NW, és una bona talaia.

Baixem a retrobar al camí que hem deixat abans del coll, prop de la font. En fort pendent ens enfilem al collet entre la Torreta i la Roca d'Auró. Poc abans d'arribar-hi retrobem per l'esquerra el camí que ve del Pas de Puigventós. De collet al cim hi ha ben poc. Però haurem de superar una graonada rocallosa on una cadena pot ajudar-nos-hi.

Roca d'Auró (1948m)

També anomenada Roc d'Uró o d'Oró. És un esperó rocallós separat de la resta, coronat per una obra al·legòrica de l'excursionisme i una senyera.

Prop del cim hi ha un cable que ajuda a baixar al Forat d'Estela, un avenc conegut des de temps immemorial i farcit de llegendes. El panorama que hi gaudim és semblant a la del cogulló d'Estela.

Retornem al collet amb la Torreta i, seguint uns pocs metres el camí al del Pas de Puigventós, localitzem a mà dreta un corriol senyalitzat amb pintura groga.

El seguim baixant primerament a mà dreta per enfilem-nos decididament en direcció a la Torreta. En algun pas ens cal ajudar-nos amb les mans.

Flaquegem el cim per la dreta, revoltant-lo en sentit contrari a les busques i sortim sobre el tossal.

Torreta dels Enginyers (1987m)

També coneguda com la Torrota. Hi ha un vèrtex geodèsic i instal·lacions radioelèctriques. No té l'aspecte de cim, és el punt culminant del tossal que formen els Rasets. Encinglerat per llevant i migdia però planer pels altres vessants.

De natura calcària, està clivellat de bòfies, esquerdes i avencs.

Hi arriba la pista dels Rasets, la mateixa que hem seguit a l'anada, que ara prenem en sentit contrari per retornar al Pla de l'Orri.

Collada dels Rasets (1943m)

Ampla collada al bell mig del Pla de l'Orri. Hi arriba el PR-C 73 (Berga/Sant Corneli) que puja de la font i collada de Tagast. El seguim per una antiga pista de suau pendent fins al Pedró.

El Pedró (2059m)

Hi ha un monòlit del Club Esquí Berguedà i un vèrtex geodèsic mig amagat entre la pineda. Alguns mapes (ICGC, IGN) situen el Pedró al Salabardar o Rasos de Dalt i a aquest punt l'anomenen Rasos de Baix.

Una bona opció és escurçar l'itinerari seguint el PR (fites) que va a buscar les pistes de l'antiga estació d'esquí i baixa a la Creu del Cabrer.

Per camí poc definit baixem (N) a les Collades.

Les Collades (1975m)

Altres mapes (ICGC, IGN) l'anomenen Coll de la Creu del Cabrer. Sigui com sigui, aquesta ampla collada entre els Rasos de Dalt i el Pedró fa de partió entre els termes de Cercs, Fígols i Castellar del Riu.

Per un camí enmig de la pineda i amb senyals de pintura groga, ens enfilem en suau pendent al Salabardar.

Salabardar (2079m)

O Rasos de Dalt, o Cap de la Baga de Peguera i encara, tal com s'ha dit, segons quina font es consulti, el Pedró.

Coronat per una senyera, és el punt més alt dels Rasos de Peguera. Malgrat això, envoltat d'arbres arreu, té poca visibilitat.
Retornem a les Collades on marxem vers ponent fins a trobar una pista de servei de l'antiga estació. La seguim i per les pistes d'esquí retornem al punt d'origen.